

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölhasználások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-és szám
I. EMELLET
 hová a lap szállási részét illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adandók.
 —
 Hirdetések a kiadóhivatalban vétetnek!

Uj miniszter a Bánffy-stilusában.

Pécs, 1895. november 5

A Bánffy-kabinet a meglepetések miniszteriuma. Már megalakulása meglepetésszámba ment, mert valóban meglepte az országot, hogy a szabadpárt kiállította magáról azt a szegénységi bizonyítványt, a mely a középszerűség színvonalán is alól álló ily kormány produkálásában rejlik.

A második meglepetést okozta Bánffy beköszöntője, melyet rossz diák módjára puskázott ki az írásból, mert bármily gyenge státusférfinak ismerték is az új kormányelnököt, arra még sem számítottak, hogy diszes állását ily keserves nyög-dicseléssel kompromittálja.

Jött aztán a meglepetések egész sorozata, köztük az Agliardi-heccel s az el nem küldött római jegyzékkel. Ebben már nagyra voltak a kormány lapjai Bánffy sikerével, bár annak kézzel fogható bizonyítékát még most sem látjuk, mert a nagy garral követelt elégtétel, Agliardi visszahívása, még most sem történt meg s minden jel arra mutat, hogy egyhamar nem is fog megtörténni.

Nem a legutolsó meglepetés volt Bánffynak a zágrábi zászlósértés ügyében adott famozus válasza, mely a magyar miniszterelnöki méltóságot operett-miniszteri karrikatura színvonalára súlyesztette alá.

Ezek után már nem számítottunk többé semmiféle meglepetésre a Bánffy-kormány részéről, mert megdönthetetlen igazságnak látszott, hogy ez a kormány már nem lehet oly bakot, a melylyel az országot meglephesse, s ime ebben ismét csatlakoztunk a legujabb miniszterválság alaposan rácsafolt arra a köztudatba átment meggyőződésre, hogy ez a kormány gyengébb, rosszabb már nem lehet.

Mindenki tudta, még a legmamelukabb táborban is, hogy Festetich Andor gróf a földművelésügyi tárca vezetésére nem termett rá s általános volt az óhaj, hogy Magyarország anyagi érdekei terén oly nagyfontosságú eme tárca végre erős és szakértő kezekbe kerüljön; azért a kormánypárton is megkönnyebbülten lélekzettek fel, a mikor Festetich visszalépése bevezézt dologgá lett.

Egy tekintélyes kormánypárti közlöny, a „Politikai Hetiszemle“ még legutóbbi vasárnapi számában is következő bucsuztatóval kíséri Festetich távozását:

„Festetich Andor gróf maga sem tart igényt arra, hogy távozását a közvélemény fájjalja, mert be kell látnia, hogy három évtized mulasztását végre pótolni kell, midőn a mezőgazdasági viszonyok általános rosszabbodása európaszerte sürgetve követeli a nagyszabású kormányzati reformintézkedéseket, midőn tovább kísérletezni nem lehet, hanem effektív akciót kell a legelső lépésben megindítani. Ma egész ember kell a földművelésügyi élére, aki betölti ezt az állást mai viszonyában, de egyszersmind aki olyan koncepciót tud adni a miniszterium közel jövőbeli munkálkodásának, a mely alkalmas a magyar mezőgazdaság új korszakának megnyitására.“

Nos hát Bánffy megtalálta ezt az „egész embert“ Darányi Ignác személyében, kit nagy hirtelenséggel beleültetett a piros bársony székbe, hogy nagy koncepcióival új korszakot nyisson a magyar mezőgazdaság számára!

De mit is mondunk, Bánffy találta meg ezt az új gazdasági portentumot? Dehogyan Bánffy! Ez a legujabb meglepetés a Tisza Kálmán klikkjének műve, azé a Tiszáé, a ki Magyarország államéletében polgárjogot adott a politikai korrupciónak s s kinek keze látatlanban és felelőség nélkül még mindig hatalmasan bejelétszik az ország sorsának intézésébe, ellenállhatlan erővel ragadva maga után nemzetünket az erkölcsi elzúllás posványába s ezzel a szolgálai meghunyászkodás ígája alá.

Ez a politikai iskola teremtette meg a belső tartalom nélkül való stréberek légióját, a mely ma már közéletünk minden terén uralja a helyzetet, leszoritván a küzdőtérrel a valódi tehetséget s a hazafiságot. Ma már csak egy tehetség érvényesülhet, a kapaszkodás tehetsége; hogy milyen eszközökkel, az mellékes, fő az emelkedés. A hazafiság meg éppen ostoba ábránd, mely nem való aktív államférfinak, mert nem kormányképes.

Darányi Ignác egyike a stréber-had tipikus alakjainak. Behizelgő modor a hatalmasokkal szem-

ben, szívélyes barátság azok irányában, kik szereték tolni képesek, megtették őt a kormánypárt kedves Nációjának, kiről mindenki elismeri, hogy „jó gyerek.“ Ezen a réven astán jóbarátai által már évek hosszú során át minden kormányválságnál portáltatta nevét a miniszteri kombinációk közt; végre talán mégis csak észreveszik s utoljára még komolyan is veszik!

Persze akkor mindig az igazságügyi tárcára jelentkezett aspiránsként, mert ügyvédi viságát tett s így az igazságügy legfőbb vezetésére hivatottnak érezte magát, mert akkor még nem Bánffy volt a miniszterelnök, aki szeret a szaktehetségekkel dobálózni s megtenni a kriminalista jogászt kultuszminiszterré, a mérnököt kereskedelmi miniszterré. Nos, hát Darányi strébersége felhasználta Bánffynak ezt a passzióját s prezentálta magát az első megürült piros székre: „Nevez ki kegyelmes uram földművelési miniszterré, hiss nem értek hozzá semmit és jól tudom, hogy nálad es a legjobb ajánlólevél a kabinetbe való felvételre. Én nem fogok szégyent hozni a fejedre, mert én a szaktárcámat éppen abban a stilusban fogom vezetni, mint te az ország kormányzását: egyikünk sem konyit a maga dolgához.“

És Darányi Náci meglett földművelésügyi miniszterré, a kormánypárti lapok pedig, kik tegnap még mitsem tudtak Darányi fenomenális gazdasági zsenijéről, unisono hirdetik, hogy a magyar mezőgazdaság megmentésére nincsen nálánál hivatottabb ember, hiszen ő már 1878. óta a tiszavölgyi társulat bizottsági tagja, sőt már öt éve a vöröskereszt egyeslet főgondnoka!

Ti pedig magyar mezőgazdák zengjete hozsannát a felkelő napnak, mert manapság beteljesedik, hogy a kinek az isten hivatalt ad, megadja hozzá az ahhoz szükséges észet is. Ha pedig ebben talán kételkednétek, vigasztaljon meg az a tudat, hogy az ördög nem alszik, még beteljesedhetik, egyik kormánypárti laptársunk jóslata, s Szily Pongrác lesz a földművelésügyi államtitkár, ő majd kihuzza erős kezével a szakavatatlan minisztert a hinárból.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Miniszteri árlejtés.

Üres volt egy miniszter tárca,
 Egy bársonyszék fej nélkül állt;
 S hogy soká ne maradjon árva,
 Árlejtés lett hirdetve hát.
 Versengtek mind az aspiránsok!
 S az árlejtés elkezdett
 S az eredmény? . . . Nos hát halljátok:
 Egy miniszter kerestetett!

Egy miniszter. Földműveléshez
 Habár egy mákszemnyit se ért,
 S ha nem is vonzódik a néphez,
 De tud csinálni karriért.
 És ezt az utat úgy óhajtja,
 Érte mindenre készen állva,
 S hajlandó minden áldozatra . . .
 Üres volt egy miniszter-tárca!

Egy tárca. A mely grófi kézben
 Oly hatalmasan imponál.
 Azért tehát csakis grófi légyen,
 A ki tán érte konkurrál?
 Lehet báró is; ámde hogyha
 Nem mutathat fel őseket
 Hetediziglen: fuccs a sorsa . . .
 Egy miniszter kerestetett!

Egy miniszter. Ős mamelukhoz
 Erényben hasonló legyen;

Erős kézzel ki voksot fogdos
 És rettegett völgyön-hegyen;
 Husosfazék lüszeges öre,
 Kiegyezés jó katonája:
 Hogy vigye sorsunk így előre . . .
 Üres volt egy miniszter-tárca!

Egy tárca, melynek resszortjába
 Magyar nép sorsa van letéve;
 Gracig elkísér glóriája:
 Ki ad hát többet mostan érte?
 Nem is olyan busás az ára.
 Csak maga lábán járni nem lehet:
 Ezt ne próbálja a gazdája . . .
 Egy miniszter kerestetett!

Egy miniszter. Agráriusnak
 Lennie ámbár nem szabad;
 A jó irány: merkantilis csak.
 Töltse a pénzes szákokat,
 Nagy malmoknak kedvezményt adjon,
 Bolonduljon román buzába
 S ne törje fejét vézes krachon . . .
 Üres volt egy miniszteri-tárca!

Egy tárca. Minek elnyerője
 Kőbányán szobrot nyerni fog;
 Csak ne gondoljon veszteglőre,
 Melyben hizott sertés zokog
 Szép szabadsága elvesztésén;
 S pártolja a korteseket,
 Új választástól mindig félvén . . .
 Egy minisztert kerestetek!

És azután? Hát találtak végre,
 S le is van ütve ma a tárca,
 S ki a miniszterezékbe lépe,
 Bár nincsen grófi koronája,
 Nem báró, s a földműveléshez
 Hiányzik a vágott dohányja;
 Azért Darány' hossanna néked,
 Nem árva már az üres tárca!

Járulj a grófok örökéhes
 S játszd el kicsiny játékodat,
 S az árlejtés feltételéhes
 Csak szorosan tarsd ám magad!
 Légy Bánffynak hű kollegája . . .
 Ne félj, időd ugysis kevés —
 Megbukik Bánffy nemsokára,
 S lesz új miniszter-árverés!

Honthy István.

Vége.

As utcasarkon elváltak.
 Leragyogott a tavasszi nap sugara a nagy templom keresztjére s épen misére szóltak a harangok.
 Körülöttük sietve haladt el ember ember mellett, vidám, friss, úde arccal. Mindenki örült az életnek, a szép tavasszi napnak.
 Ők pedig ast mondták egymásnak:
 — Jó éjszakát!
 Ernő sietve ment hazafelé. A vállára vetett felöltőt összébb huzta az egyik kezével, megigazitotta kuszált fűrtel felett félrevágott kalapját s a félig elégett szivart messze eldobta ajkai közül, mint a ki megelégedett valamivel.

Kormányparti szervekedés. A választások nagymestere, Bánffy Desso báró, hivatalos apparátusával országoserte szervezti az egyedül üdvösítő szabadelvű pártot, hogy a képviselőség terbe vett felosztásának és az új választás alkalmával teljes erővel indulhasson a harcra. A későbbi időre való utasításokba belevette, hogy lehetőleg titokban menjen minden, nehogy az ellenség is idejekorán hozzájáruljon a szervekedéshez, de minden furfang dacára kipattan a titok, minihogy ma már nem lehet lopva tanácskosni kasamátákban a buvóhelyeken, mint az ördögben. Itt van tehát a legfőbb ideje, hogy az ellenség se nézze véltül a kormánypart szervekedését, mert még jól szervezve is nehéz küzdelme lesz a mozgósított hivatalos apparátussal, erőszakoskodásokkal és vesztegetésekkel szemben, melyekre a Bánffy-regime alatt alapos kilátásai vannak.

Hírek.

Pécs, 1895. november hó 5.

— **(Közigazgatási bizottsági ülés.)** Ma délelőtt 10 órakor tartatott meg a megyei közigazgatási bizottságnak ülése Kardos Kálmán főispán elnöklése alatt a tagok élénk részvételével. Az egyes szakfeladatok jelentései a pénzügyigazgatót kivéve olvasatlanul tudomásul vették, miután semmi különös nem volt bennük. — 87 kivételes nőstülési engedélyért való kérvény pártolólaj terjesztett föl a honvédelmi miniszterhez. — Egy rakás adóleirást, még több elutasítást referált ezután a pénzügyigazgató. Nagy vita volt a kereskedelmi miniszter ama rendeletéről, mely 40 százalékos szabja meg a vármegye hozzájárulási arányát az államépítészeti hivatal fenntartásához. A deket harangozták, midőn az ülésnek vége volt.

— **(Fényes esküvő.)** Tegnap ment végbe Budapesten Jozsenszky Imre somogy megyei, Ebedvesztő-pusztai földbirtokosnak esküvője Cserepóts Laura kisasszonnyal, özvegy Damjanichné gyámleányával. Az új házaspár előbb a polgári hatóságnál jelent meg, azután a Kálvin-téri református templomban hangoztatták el a holtomiglan holtodiglant. A szertartáson valamint az utána következő lakomán résztvettek a Jozsenszky, Szily és Nádósy családoknak majdnem összes tagjai. Jozsenszky Imre testvére, Jozsenszky Ferenc orsz. képviselőnek, és fiatal éveiben kereskedelmi tengerész tiszt volt, és mint ilyen, nagyrészt beutazta a földtekének.

— **(Nyugdíjazott tisztviselő.)** Persián Iván, a pécsi kir. ítélőtábla segédhivatalának igazgatója nyugalomba vonult és Budapestre költözött.

— **(Bucsubankett)** volt tegnap este a Hajóban, melyet a pécsi kir. ítélőtábla bírói kara rendezett a kir. kuriára kíséretű bíróul berendelt Gruber Gusztáv pécsi volt kir. táblai bíró tiszteletére. A banketten résztvettek Blaskovich István táblai elnök és Balogh Károly tanácselnökön kívül a kir. ítélőtábla teljes bírói és tanácsjegyző kara. A zárkörű mulatság éjfélkor ért véget.

— **(Anyakönyvvezető helyettesek tartalékban.)** A ma megtartott vármegyei közigazgatási bizottsági ülésében olvastatott a belügyminisz-

ternek ama rendelete, mely meghagyja, hogy gondoskodás történjék, hogy jövőben államosítható egyének legyenek készenlétben abból a célból, ha metalántán valamelyik anyakönyvvezető leköszönne állásáról, ne jöjjenek savorba a helyettesítés iránt. Az ilyen helyettesek tekintetében nem idegenkedik a miniszter, ha a közigazgatási bizottság értelmes közönségi előljárókat hoz javaslatba. Szily László alispán erre néve assal a javaslattal állott elő, hogy ne toldozunk foltossunk, mert ha csakugyan komolyan akarjuk a rendszert megteremteni, akkor tessék minden jegyző mellé egy egy segédjegyzői állást rendszeresíteni; persze ennek az állásnak a dotálásához az állam adjon fejenként 400 frt évi díjazást, a többi aztán majd adják szívesen a községek. Ebben az esetben lesznek megbízható anyakönyvvezetők és helyettesek. Az alispán indítványát a bizottság magáévá tévén, ebben az értelemben felterjesztés fog intézteni a belügyminiszterhez.

— **(Baranyamegye adója.)** A lefolyt október hóban, a pénzügyigazgató jelentése szerint egyenes adókban befolyt a vármegye területén 167.700 frt 88 kr., a múlt év hason időszakában 163.473 frt 97 kr., tehát ez évben 4226 frt 91 krral többet, azonban ha a lefolyt tíz havi eredményeket vesszük tekintetbe, 51.420 frttal kevesebb folyt be, mint 1894. év hason időszakában. A közadók mikénti kezelése tekintetében az ellenőrzés 43 jegyzőségben már befejeztetett, hűtlen kezelés sehol sem fordult elő. A fogyasztási adók megyeszerte biztosítvák és a jövő évre 643.552 frt 56 krt hoznak a kincstárba, míg a folyó évben csak 638.537 frt 12 krt hoztak. Emelkedés mutatkozik a sörfogyasztási adónál 25.000 frttal, a szeszfogyasztásnál 35.000 frttal, míg a borfogyasztási adó 69.000 frttal csökkent.

— **(Drágább a saláta, mint a pecsenye.)** Csörgő, kereskedelemügyi miniszteri tanácsos aláírásával egy hosszú „meghagyaték” érkezett éppen ma a megyei közigazgatási bizottsághoz, melyben a miniszter az iránt intézkedik, hogy az államépítészeti hivatal dologi és személyi kiadásainak 40% át Baranyamegye közönségére hárítja, mondván, hogy ez a hivatal ennyi százalék munkát fordított összes végzett munkáiból a megye dolgaira. Ez az összeg a folyó, valamint a jövő évre 2286 frt 40 krt tenne ki, a mit kizárólag Baranyamegye fizetne az állam kincstárnak az évi 1200 frt utiatalányon felül csak azért, mert az állami mérnökök ellenőrzik a vármegye utjait. Mivel csak három rendelkezés alatt álló kir. mérnök teljesíti ezt a munkát, úgy hogy egy-egy mérnök a vármegyének 2000 frtjába kerül évenként, a mennyiért megyei mérnököket is lehetne tartani, a kik tisztán csak a vármegyét szolgálnák: felterjesztés intéztek a miniszterhez, mely szerint tekintve a vármegyék mostani átmeneti állapotát, hajlandó ugyan a megye a reá oktrojált 40% hozzájárulást elfogadni, úgy azonban, ha az állam is kegyes lesz legalább még két mérnököt alkalmazni, a kikkel aztán az államépítészeti hivatal abban a kellemes helyzetben lesz, hogy elvégezheti a vármegye pénzéért azt a munkát, a mire szüksége van.

— **(A Mohácson építendő megyei kórház.)** Tegnap számunkban ily címen közölt hírlunkra vonatkozólag Kovácsfi Kálmán urtól, az államépítészeti hivatal főnökétől, a következő helyreigazító sorokat kaptuk: „Becses lapjának mai szá-

mában „a Mohácson építendő megyei kórház” cím alatt megjelent közleményére magyarázat és helyreigazításul van szerencsém kijelenteni, hogy kérdéses kórház építésére vonatkozó pályázati feltételekben arra néve, hogy kizárólag fával égetett faltéglák alkalmazandók, — kikötés nem foglaltatik. — De igenis a vonatkozó költségvetésben ily módon égetett anyag lón előirányozva, mivel az köztudomás szerint az ottani körkémencék gyártmánya felett határozott előnnyel bír, mennyiben a gyártásra használt agyag mész és salétrom-mentességénél fogva nagy vidékeken elismert kitűnő téglákat produkál. — Igazolja ezt azon ténybeli körülmény is, hogy jelentékenyen magasabb egységára dacára — szemben a körkémence gyártmányával — előnyben részesítve, közkedveltség és keresetnek örvend. — E hivatal tehát csak kötelességszerűleg járt el, midőn középület, kiváltképpen pedig kórház építéséhez az ott helyben nyerhető legjobb anyagot irányozta elő, — nem zárván ki ezzel a szentüzeléssel gyártott faltéglát sem, ha az a vállalati részletes feltételek 19. §-ában foglalt ama szó szerinti kikötésnek, hogy: „a téglát jól átdolgozott és kiégett tiszta agyagból, mészerek, vagy más idegenszerű földes és növényi részeketől mentes legyen” — szigorúan megfelel. — (Mely irányadó feltételszerű kikötés a mohácsi megdöbönt vállalkozók figyelmét, úgy látom, kikerülte.) — Önként értetvén, hogy a versenytárgyaláson a fatüzeléssel gyártott téglák alkalmazását ajánló vállalkozó első sorban fog figyelembe vétetni. — Kérem ezen helyreigazító soraimnak beccses lapja legközelebbi számában helyt adni. Kiváló tisztelettel Kovácsfi Kálmán kir. főmérnök.”

— **(A zenekedvelők egyesületének köréből.)** A zenekedvelők egyesületének mai estélye közbejött akadályok folytán elmarad. A vigadó termének több oldalról való igénybevétele okozta azt is, hogy az egyesület első őszi nyilvános hangversenyét eddig még nem tarthatta meg, sőt azt még vasárnapról is, a mely napra annak megtartása tervezve volt, ismét kénytelen volt elhalasztani.

— **(Ablakbeverő szerelmes legény.)** Egyik kigyó utcai házban szolgál Stanics Vera, csinos sokac leányzó. És Vera nem azért csinos, hogy azemet ne vetne reá a legénynép; s nem azért szolgáló, hogy ne volna sziveválasztottja. Van is, volt is és — lesz is bizonyára; de a ki van és lesz, az nem az, a ki volt. Mert Fekete Peti volt az a boldog halandó, kit egész a mult hétig megajándékozott szive szerelmével a szép Vera; de a mult héten aztán a lövészkertben megismerkedett egy csinos rekrutával s így felmondta a lakást a szívében Fekete Petinek. Egy hetet adott neki Mindenszentek előtt, hogy kihurcolkodjék belőle s szerinte rendben volt a dolog. De nem volt rendben Fekete Peti szerint, ki feketének látta az életet a felmondás óta s búját borral öblögette minduntalan. Így a többek közt tegnap este is beszédett a jóféle karcosból s ilyen állapotban aztán elment a kigyó-utcába, oda, ahhoz a házhoz, hol hűtlen szeretője szolgál és beverte Stanics Verára a konyhája ablakait. Szegény Peti azonban pórul járt, mert egy épen arra ténfergő rendőr nyakoncsipte és bevitte a dutyiba, hol mikor mamorát kialudta, megfizették vele a bevert ablakok árát és szabadon bocsájtották.

— Hát most már vége!

Mikor temették, a jó barátok közül az egyik így szólt:

— No, nézzétek azt az Ernőt! Az most is a szelet csapja egy fiatal szép özvegy körül. Pedig jobban tenné, ha idejönne s egy rögöt dobna pajtása sírjába. Hisz életében igen jó cimborája volt.

— Ugy látszik, neki hamarabb megjött az esze. Hogy félbehagyta ő is egyszerre a lump életet. — Csakhogy Gézával a golyó hagyatta félbe. Neki könnyű, ő úgy látszik, kedvence lett a tanárnénak.

A koporsót leeresztették a sirba. Az első göröngyöt Kis Imre dobta utána, a jó barát, a kinek nejét Géza szerette. S dobott egy másikat is, a mit a felesége adott a kezébe.

S azután az asszony egyet sóhajtott s megkönyebbült kebelével, szerelemmel nézett urára.

A gyászszereg széteszlott. Ernő még egy csókot nyomott a tanárné kezére, s leugrott mellőle a hintóból, mely aztán elrobbogott a többi kocsi után.

— Szegény Géza, hát elment. Így szólította meg a barátait.

Az egyik odaszól neki: El bizony. A jó életnek vége. De hát te, Ernő, mért vagy mostanában olyan visszavonult.

— Hja barátom, szerelmes vagyok. Talán én is úgy jártam volna, mint ő. De annak a cudar vigéletnek vége. Nincs okom többé rá: szeretve vagyok. S jelentősen mosolygott hozzá.

Ipszilon.

Géza nem sietett. A kabátja félvállán lógott, a kalapját pedig még jobban a bal szemére huzta, hogy ne nézhessen senki az arcába. Fogai közt szorongatott egy brittanikavéget, a botjával meg játszott az ujjai közt.

A kis szobában tiszta volt minden. Az íróasztalon egy ibolyacsokor illatozott csinos virágtartóban, a kanári füttyült az ablak-deszkán álló kalitkában s az egész szoba derült, napsugáros volt.

Géza, a mint belépett, megállt a szoba közepén.

A feje még kábult volt, nem birt gondolkozni. Az a derű, az a fény, az a tisztaság mégis oly jól hatott reá.

Megrázta a vállát s a felöltő lecsuszott róla. A botját ledobta az asztalra s egy nagyot fújt. A tüdeje szinte tágulva szívta be a derűt, a fényt, a tisztaságot, az ibolya-illatot.

S aztán odalépett az ablakhoz s nézte a kalitkában füttyülő madarat, mely vig énekszóval fogadta.

Nem is vette észre, hogy a háta megett megnyílt az ajtó s belépett rajta valaki.

Csak akkor eszmélt fel, mikor egy puha, kis kéz a vállát érinté.

— Hát már megint nem aludt, Géza?

Megfordult, de nem szólt semmit.

— Én istenem, hát nem tud magának parancsolni?! Hát ily kevés akarata van?!

Géza arcán meglátszott, hogy unja a dolgot.

— Jó, jó. Hiszen én nem parancsolhatok magának, azt tess, a mit akar. De lássa, így tönkreteszi magát, jövőjét és megutálja az életet.

— Ejh, hát mit szeressek rajta?! Magamé vagyok, senkisésem törődik velem.

— Hogy beszélhet így? Hisz nekem úgy fáj...

— Kegyednek asszonyom?! Hisz kegyed a legkevésbé törődik velem.

Az asszony arca szomorú.

Nem szólt semmit, csak a két szép szemét emelte fel a férfi arcára.

Amaz visszanezett rá és szemében, melyek be voltak esve az éjszakázástól, megjelent egy erős, szenvedélyes, tüzes lobogás.

— Hát törődik velem? Hát kegyednek fáj az, hogy én így teszek?

Az asszony nem mert tovább ránézni. Ugy égette az arcát az az erős, szenvedélyes lobogás a férfi szemében. Annak a szeméből pedig egész tűzláng csapott ki, mikor folytató:

— Akkor hát meg is javíthat. Mert kegyed miatt teszem. Mert szeretem... mert szeretlek!

És karjait kinyújtotta, hogy magához szorítsa az asszonyt. De az ijedten lépett tőle vissza. S kipirult az arca, a szeme neki is lobogott, mikor kiáltotta:

— Hozzám ne nyuljon. Én az uramé vagyok, azt szeretem. S ha maga orvul meg akar engem ejteni, orvul megcsalja őt, a legjobb barátját. Sajnálom őnt, szerencsétlen; de most már azt is szemébe mondom, hogy csábító, hogy hálátlan, hogy gyáva!

S ezzel ott hagyta.

Géza pedig leült az íróasztala elé, elővett annak fiókjából egy pisztolyt.

Belenézett a csövébe, s ajka csak ennyit morgott:

— **(Közjegyző-helyettesek kongresszusa.)** A kir. közjegyző-helyettesek vasárnap országos kongresszust tartottak érdekeik védelmének megbeszélése végett. A kongresszus elnökül Zöld Sándor dr. pécsi közjegyző-helyettes választotta meg, kinek indítványára elhatározták, hogy a helyettesek sereglőit feltáró emlékiratot küldöttéleg átadják az igazságügyminiszternek s egyuttal küldöttéleg üdvözlők azokat a fővárosi közjegyzőket, kik ügyüket mindig pártolták. Délben Zöld Sándor dr. vezetése alatt egy 22 tagból álló küldöttség jelent meg az igazságügyminiszteriumban, hol a miniszter távollétében Plósz Sándor dr. államtitkár fogadta őket s megígérte nekik, hogy a kormány a helyettesek érdekeit a törvény keretén belül támogatni fogja.

— **(Az ügyvédi kamara köréből.)** A pécsi ügyvédi kamara közhirre teszi, hogy az anyakönyvi felügyelővé kinevezett Bolgár Kálmán pécsi ügyvédet saját kérelmére, úgy Czéka Zdenko dr. pécsi ügyvéd Világosra történt átköltözése folytán ügyvédi lajstromából törölte. Deutsch Antal dr. dunaföldvári ügyvéd, ki vezetéknévét „Német“-re változtatta, bejelentette a kamaránál, hogy lakását Dunaföldvárról Budapestre teszi át; a szabadkai kamara pedig értesítette a pécsi kamarát, hogy Balogh Károly zentai ügyvéd Mohácsra költözik.

— **(Tiszti szemle.)** A hadsereg szolgálati szabályzata értelmében mindazon tartalékos tisztek, kik hadgyakorlatokra bevonulva nem voltak, kötelesek teljes szolgálati díszben szemlére jelentkezni. Ily tiszti szemle volt tegnap Pécsen is, úgy a honvédséghez, mint a közös hadsereghez tartozó tartalékos tisztek és hivatalnokok részére. A 19-ik honvédkiegészítő parancsnokság részéről a Fehérváry-laktanyában tartott meg a szemle a bevonult tartalékos tisztek felett; míg az 52-ik közshadseregbeli hadkiegészítő parancsnokság a Frigyes-laktanyában tartotta meg a szemlét. E szemlékre úgy helyből, mint vidékről igen sok tartalékos tiszt rukkolt be és úgy szólván az összes fegyvernem képviselve volt.

— **(Elítelt betörők.)** Staub Vendel és Staub György nagynyári lakosok özv. Fogel Jánosné pincéjébe betörték s onnan 2 zsák kukoricát elloptak. Lopás büntetével vádolva álltak ma a pécsi kir. törvényszék előtt s kaptak a két zsák kukoricáért 6-6 havi börtönt és 3-3 évi hivatalvesztést.

— **(Visszik Márianosztrára.)** Mekkán Éva a legcsinosabb leányzó volt nem is olyan régen Bellyén, de a rossz életre adta magát. Megrögzött volt a lopásban, s ami csak keze ügyébe került, mindent eltulajdonított. Ezért aztán a törvényszék elé került, s kapott az elsőfokú bíróságtól 18 havi börtönt, de ez ellen appellált fel a másodbírósághoz, majd a Curiahoz. Tegnap hirdették ki előtte ügyében a pécsi kir. törvényszéknél a Curia ítéletét, a mely 2 és fél évi fegyházra rótt rá. A szép Mekkán Évát tehát most elviszik Márianosztrára, a tévedt nők fegyházába.

— **(Legénybecsület.)** Csapó András vörösmarti legény után egyik cimborája legénybecsületét mélyen sértő történetet kolportált a faluban. Csapó András ennek a hallatára annyira feldühösödött, hogy felragadott egy vasvillát s azzal az ő jóakaró cimboráját, a ki különben Farkas István névre hallgat, fejbe verte, hogy Farkas megfeküdt vagy négy hétig az ágyat. Sulyos testisértésért vont a házánál a pécsi kir. törvényszék tegnap Csapó András s el is ítélte egy évi börtönrre; 100 frt kártérítés, 43 frt orvosi és 12 frt gyógykezelési költség megfizetésére.

— **(A bicskás.)** Kiss Ferenc vörösmarti gyerkőc-legény a kocsmában összeszóllalkozott ifj. Uszód Sándorral, minek az lett a folytatása, hogy Kiss jól megszúrálta Uszódit. A hecc vége a pécsi kir. ügyészégi fogházban fog lejárni, hol is Kiss Ferenc hat havi teljes ellátást fog élvezni az állam jóvoltából.

— **(Neki állt felebb.)** Martin Bernát fekedő lakos rovtomultu vadászó hírében állt a falujában, s mikor egy igrige feljelentette az uradalmi erdőőröknek, hogy egy tilosban elejtett nyulat rejteget a házánál, Szolyák József és Majszer Gyula erdőőrök el is mentek hozzá házkutatást tartani. Martin Bernát azonban nem engedte meg a házkutatást és baltára kapva megtámadta az erdőőröket s Szolyák Józsefet két helyen is megsebezte a fején Majszer Gyulát pedig szintén megvágta a kezefején. Tegnap tehát hatóság elleni erőszak és könnyű testi sértéssel vádolva állt a pécsi kir. törvényszék előtt, s e bűnökért 9 havi börtönt ítéltetett.

— **(A szerelmes Regina.)** Kemler Regina ráckozári hajadont és Dévec Sándorné szintén ráckozári varrónót hat illetve nyolc havi börtönrre ítélte a pécsi kir. ítélőtábla azért hogy Kemler Regina szerelmének zálogát közös erővel elhajtották.

— **(Vasutaink bevételei.)** A magyar vasutak üzleti bevételei az ideiglenes kimutatás szerint szeptemberben sem alakultak kedvezően. A magyar államvasutak 7.966.900 forintot vettek be, összesen

228.833 frttal és kilométerenkint 41 forttal kevesebbet, mint a múlt évben. Az elmúlt kilenc hónap minussza összesen 2.861.574 forint. A pécs-barcai vasut szeptemberben 45.000 forintot, mohács-pécsi vasut 46.979 forintot vett be. A hat fővasutnak összesen 9.188.520 forint üzleti bevétele volt, általában 226.500 forinttal és kilométerenkint 43 forinttal kevesebb, mint a múlt év ugyane hónapjában. A helyiérdekű vasutak szeptemberben 1.047.324 frtot vettek be, 176.400 forinttal többet, mint 1894 szeptemberben. Az év elejétől számítva a fővasutak 69.179.480 forintot (2.967.735 forinttal kevesebbet), a helyiérdekű vasutak pedig 7.632.019 forintot (887.645 forinttal többet) vettek be.

— **(Sok az ember.)** Tegnap este egy budai-városi bormérésben két munkás azon tanakodott, hogy sok az ember ezen a nagyvilágban. Azért nem tud megélni az ember becsületesen, ha csak nem lop. S a tanakodás végeredménye az lett, hogy mikor a korcsmáros nem látta, egy üveg jóféle szilvóriumot az egyik a kabátja alá csusztatott s azzal mindketten tovább akartak állani. De a döntő pillanatban a korcsmáros észrevette a szilvórium eltűnését, előbb állt és szépen megkutatván őket, meg is találta az eltűnt üveget. Majd a bíróság végez most már a két filozóf munkással, kiket az a bölcséleti téma, hogy sok az ember, szilvórium-lopásra vezetett.

— **(Megnyirbált bankok.)** Az utóbbi időben sok olyan százas bankot adtak be az osztrák-magyar bankhoz, a melyekből egy egy vonalnyi réz ki volt nyirva. A százasok megnyirbálása valószínűleg csaló szándékból történt, hogy a kinyirt részeket egyesítve új bankokat nyerjenek. Az osztrák-magyar bank felhi mindenkit, hogy az esetleg kezébe kerülő százasokat a világosság felé fordítva vizsgálja meg. Így vehető észre legjobban a csalás.

— **(„Birtokon kívül.”)** Beállt egy paraszt atyafi a szegzárdi kir. adóhivatalba, s miután „szerecsés jó napot” kíván a tekintetes „adóhivatal-uraknak”, előadja, hogy egy kis sora vóna tek. adóhivatal urakkal, még pedig az irányában, hogy bélyegcsontkításért foglaltak nála, pedig hát ő appellált. A kezelő adótitst megnézi az ügyet s felvilágosítja, hogy felebbezett ugyan, de birtokon kívül s ily esetben nem lehet beszűntetni a végrehajtást. Az atyafi egész nyugodtan beismeri, hogy igazsága van annak a „nagykönyvnek”, mert ő csakugyan „birtokon kívül” felebbezett, de egyszersmind hozzáteszi, hogy azért ő nem hibás, mivel bár úgy adta vóna az isten, hogy birtokon belül appellálhatna! Hogy-hogy? Kérdi az adótitst. Hát kérem alázatosan, úgy áll az én sorom, hogy nekem nincs semmi birtokom s így csak „birtokon kívül” adhattam be az appellát. Hamis tehát az a törvény is, tekintetes uram, mert annak kedvez a kinek birtoka van.

— **(Sok a hal.)** Főherceglakon — mint levelezőnk írja — a halasok egy fogásra 1025 kiló halat ejtettek zsákmányul. E szerint tehát sok a hal a főherceglaki halászerületen, mely tudvalevőleg Frigyes főherceg tulajdonát képezi.

— **(Első polgári házasság Barcon.)** Tegnapelőtt kötötték Barcon, mint ottani tudósítónk jelenti, Marton Gyula szoloki esendőr szakaszvezető és Nyer Mari barcsi hajadon Valkó Gyula körjegyző anyakönyvvezető előtt az első polgári házasságot. A vőlegény evangélikus, a menyasszony róm. kath. vallású. A násznép délelőtt 10 órakor az e célra fényesen díszített tanácsterembe vonult, a hol is Valkó Gyula teljes magyar díszben végezte az esketési funkciót. A házasságkötési szertartás, mely körülbelül egy órát vett igénybe, a násznépén kívül még Barcs intelligens közönségének jó része jelenlétében folyt le, mely azután a szertartás végeztével, az új házaspárt, valamint az állam új papját, Valkó Gyulát lelkesen megéljenzte. A hivatalos házasság kötés után az új házaspár a templomba ment, hogy frigyüket egyháziilag is megáldassák. A legközelebbi polgári házasság e hó 18-ikára van bejelentve.

— **(A posta és távirda az eszedéves kiállításra.)** A posta- és távirda igazgatóságától a következő érdekes felhívást kaptuk: „Az 1896. évi kiállítás kulturális életünk ezer esztendőse fejlődése keretében a közlekedésügy egyik legfontosabb ágát, a magyar postát és távirdat és annak fejlődését is hivatva van fölmutatni. Hogy ezen hazai intézménynek történeti fejlődése hű képen bemutatható legyen, ahoz szükséges az országban szétszórva levő azon emléktárgyak összegyűjtése is, a melyek a régi posta, illetve távirda ellátására szolgáltak. Ilyen tárgyak különösen: postai szereivények, címerek, postakürtök, postalegények ruházata, postakocsik képei, mintái, ezekre vonatkozó tervek, rajzok és leírások, térképek, nyomtatványok, tarifák, könyvek stb. Fölkérem ennél fogva a közönséget, hogy ha valamely történelmi jelenségű ily tárgyról tudomása van, annak leírását és hollétét tudomásomra hozni, a kinek pedig ilyen tárgy birtokában van és az eszedéves kiállítás céljára átengedni hajlandó, azt vagy hozzám beküldeni, vagy a legközelebbi postahivatalnak átvételi elismervényre ide juttatás végett átadni szíveskedjék. A kiállítás céljaira átengedett tárgyak a

kiállítás után tulajdonosaiknak vissza fognak adni, kivéve, ha azokat az illetők a postatávirda muszom számára átengedik. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur Ó nagyméltósága érdekesebb tárgyak kiállításának és az ily tárgyak gyűjtése körül bonyolító egyéneknek elismerésül jutalmakat is helyes kiállításba. A kiállítási emléktárgyak bejelentésnek határidejéül folyó évi december hó 10-ét tűsöm ki. Pécsen, 1895. november 3-án. Ogris Péter.”

— **(Öngyilkos gazdálkodó.)** Megrendítő öngyilkosság történt tegnap Hosszúhetényen. Egyik tehető gazdámere a községnek, Bóhli János felakasztotta magát. Hogy mi vitte a végsőes tette, alig sejtik s az életvitésén kívül más okát nem is tudják elgondolni. Az öngyilkos családos és meglehetősen jómódu gazdámere volt s igen megelégedett életet élt családjával együtt. Tegnap is a legkedélyesebben beszélgetett otthon, majd eltávozott hussal az ürgygyel, hogy a komájához meg látogatába. De nem ment oda, hanem egy kis forduló után bekerült ismét az udvarába és belopódzott a fémberbe. Itt egy kötelet erősített a gerendára és arra felakasztotta magát. Mikor későn este egyik cseléd benyitott oda, ott találta gazdáját felakasztva, holtan. Mindjárt lármát csapott s a megrémült család sietve küldött orvosot és hatósági községekért, de a kisetett orvos csak a halált konstatálhatta már. Az öngyilkos merev testtel, holtan csüngött már a kötélén, s mint az orvosi vizsgálat megerősítette, tettet pár órával előbb követhette el, mint mikor észrevették. Holttestét felboncolták s ma temették el. Az öngyilkos ember hátrahagyott családja iránt Hosszúhetényen nagy a részvét.

— **(Orosva támadott.)** Boskó Jánost és Cövek Ábelt ez év derekán a keői szőlőhegyben Varasdi János keői földműves megtámadta s őket „szóvitózek” nek csufolta. Boskó és Cövek tovább folytatták utjukat s mikor mintegy negyven lépést tehettek, Varasdi utánok lött és Boskó Istvánt több helyen megsértette. Varasdit két évi börtönrre ítélte a pécsi kir. ítélő tábla.

— **(Füstbe ment terv.)** A ma reggeli piacon egy suhancgyerek addig-addig settenkedett a kofák körül, míg az egyiknek a zsebéből szép ügyesen kivette az aprópénzes zacskóját. Terve azonban — mely a zacskó eltüntetésére irányult — csütörtököt mondott, mert egy szomszéd kofasszony észrevette a műveletét s rákiáltott. Ezen astán a gyakorlatlan tolvaj annyira megijedt, hogy elejtette zsebéből a pénzeszacskót, s örült futásnak eredt. A meglopástól így megmentett kofa pedig hagyta futni s halálkódva köszönte meg kollegája éberségét. A rajtakapott gyereket pedig nekifutott az apaca utcának s talán meg sem állt a szigetváros végéig hol a szőlők között biztonságban elmélkedhetik füstbe ment tervéről.

Művészet, irodalom.

Váljunk el. Mikor Sardou Viktor est a darabját megírta, annak tárgya éppen olyan napikérdés volt, mint nálunk az egyházpolitika: a pap a szószéken, a képviselő a parlamentben, a tanár a katedrán, az író az irodalomban csak úgy számíthatott érdeklődésre, ha „divorce”-ról beszélt, és Sardou szenilitásáról éppen az tesz tanúságot, hogy a napipolitika által inspirált darabját úgy írta meg, hogy az túléltte ezt a napikérdést. melynek keletkezését köszönte s érdekes maradt akkor is, mikor a világ ama politikai kérdés fölött már régen napirendre tért. Így maradt műsoron a „Váljunk el” a világ minden szinpadán s az a közönség, mely a tegnapi előadást végigélvezte, bizony nem is bánta meg, hogy es a darab műsoron maradt. Ebben az élvészetben persze főérdeme megint Kalmár Piroskának volt, ki Cyprien szerepét oly művészi bájjal s a legkisebb részletekre is kiterjedő gondnal alakította meg, mintha a költő fantáziája által megteremtett válni készülő asszony alakja nem is a világot jelentő deszkákon, hanem a való életben mozogt volna szemek előtt. A közönség nem is fukarkodott tetszésnyilvánításával s nyílt színen is többször kitapsolta kedvencét. Méltó partnere volt Somogyi igazgató Des Prunelles, a józan komolyságu, de mély vonalozással eltelt férj szerepében s csak örömmünknek adhatunk kifejezést, hogy Somogyit újabb időben gyakrabban láthatjuk a szinpadon. Balla Kálmán is elemében volt a csécsap Adhemár szerepében. A többi kisebb szerep is mind jó kezekben volt, úgy hogy az összejáték harmoniáját semmi sem zavarta meg.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése november hó 5-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az ülés kezdetén Szilágyi Dezso elnök bejelentette Festetics Ádor gr. lemondását és Darányi Ignácnak földművelésügyi miniszterre történt kinevezését.

Ugron Gábor tiltakozik az imparimentaris mód ellen, melylyel es a lemondás kieroakolatott, a lemondás okait szeretné tudni:

Festetich Andor gr. az első padban fel állva, kijelentette, hogy miután a sertés vesztegár kérdésében a párt személyétől megvonta a bizalmat, lemondott, maga és a Ház méltóságára való te kintetből.

Beóthy Ákos szerint, csakis a Házban való bizalom megvonása lehet a lemondás oka, nem pedig ha es valamely pártban történik.

Hegedűs Sándor szerint ezt a kérdést most nem lehet tárgyalni.

Polónyi Géza kérdezi, hogy igaz e, hogy Festetich gr. 100.000 frt kártérítést fizetett a vállalkosoknak az állam pénzéből?

Szilágyi elnök rövidsége inti a felszó lakókat.

Horánszky Nándor a lemondás napirendre tűzését indítványozza

Perczel Dezso belügyminiszter szerint ebben az ügyben Bánffy b. ügyis nyilatkozni fog. Ennél fogva ellensz a kérdés napirendre vételét.

Szavazás történvén, 58 szóval 56 ellenében Horánszky indítványát elvetették.

Asbóth János tiltakozott Bánffy bárónak multkori interpellációs válaszában foglalt amaz insinuáció ellen, mintha ő interpellációjánál csak figurálni akart volna.

TÁVIRATOK.

Miklós Ödön államtitkár bucsuja. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Miklós Ödön ma délelőtt bucsuzott a földművelésügyi miniszterium személyzetétől, kiknek nevében Bedő Albert II. államtitkár válaszolt meleg hangon. Beavatott körökben biztosra veszik, hogy Miklós újlag visszafoglalja állását.

Darányi Bécsben. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Darányi Ignác ujonnan kinevezett földművelésügyi miniszter, tegnap tette le az esküt Bécsben ő felsége kezébe. Utána külön kihallgatáson fogadta a király.

Közös akció. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A függetlenségi párt tegnapi értekezletén Kossuth Ferenc és Müllék Lajos is megjelentek. Az értekezleten közös bizottság kiküldését határozták el. Ma este újból lesz értekezlet.

Megrendszabályozott horvát honatya. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A zágrábi tartománygyűlés elfogadta az elnök amaz indítványát, mely szerint Ruzsits képviselő 15 ülésre kizáratik a tartománygyűlésből a bán megsértése miatt.

Dániel miniszter Aradon. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Dániel kereskedelmi miniszter ma külön vonaton, több magasrangú államhivatalnok kíséretében Aradra utazott a fa- és fémipari szakiskola ünnepélyes megnyitására. A minisztert nagy óvációkkal fogadták az aradiak.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felolós szerkesztő
PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF
kiadó

Eiben Mátyás Alsó-Meczenzéf.

Ajánlja szabadalmazott

tengeri-morzsolóját.

Darabonként bérmeatve 4 frt. Ismételadónak tetemes árengedmény.

Arjegyzék ingyen.

Konkolyozók (trieurök)

minden gabonanem osztályozására

Graepel Hugó
gépgyárosnál

Budapest, V., Külső váci-ut 46.

Mintegy 10 kgr. gabona-
minta beküldése esetén különleges trieur készíttetik.

20435 sz.
tkv. 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhirre teszi, hogy özv. Misángyi Andrásné önkéntes árverési kérelme folytán a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróóság területén levő Pécs szab. kir. város határában fekvő, a pécsi 1341 sz. tjkvben felvett 1935 hszsz. 988 soroz. házból özvegy Misángyi Andrásné illető fele részére: (jelenleg Orsolya utca 6. sz. a ház 1/4 rész.) 1800 frt becsárban az árverést elrendelte, hogy a fentebb megjelölt ingatlan **1895. évi november hó 29. d. e. 10. órákor a kir. trvszék árverési helyiségében** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át, vagyis 180 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 3333. szám alatt kelt igazs. min. rend. 8 § ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. § értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1895. évi augusztus hó 11. napján. A kir. törvszék mint telekkönyvi hatóság.

Bogyay Pongrácz
kir. törvényszéki bíró.

20526. sz.
tkvi. 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkvi hatóság közhirre teszi, hogy a németbolyi kölcsönös segélyző egyesület végrehajtónak, Rauschenberger Antal és neje Kungl Erzsébet végrehajtást szenvedők ellen 300 frt tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsvárad kir. járásbíróóság területén levő, Nagy Pall község határában fekvő, a nagy-palli 249 sz. tjkvben felvett I. 1/4 telekre 883 frt becsárban az árverést elrendelte, hogy a fentebb megjelölt ingatlan **1895. évi november hó 22-én d. e. 10 órákor Nagy Pall község bíró házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át vagyis 88 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. § értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1895. évi aug. hó 14 én. A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

Vodicska albiró helyett.
Bogyay Pongrácz
kir. törvényszéki bíró.

21790. sz.
tkvi. 1895.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék mint tlkvi hatóság közhirre teszi, hogy Gamer Konrad végrehajtónak, Meng Péter végrehajtást szenvedő ellen 175 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróóság területén levő, Pogány község határában fekvő, a pogányi 282. sz. betétben felvett 92. hsz. 77. sz. házra, udvarra 320 frt becsárba az árverést elrendelte, hogy a fentebb megjelölt ingatlan **1895. évi december hó 3-ik napján délelőtt 10 órákor Pogány község bíró házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át, vagyis 32 forintot, készpénzben, vagy az 1881. évi november 1. 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, vagy az 1881. évi 60. törvényezikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek, a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1895. évi szept. hó 6. napján. A kir. törvszék mint tkvi hatóság.

Bogyay Pongrácz
kir. törvszéki bíró.

Hűen elvünkhöz

jótállás mellett eladunk kizárólag legjobb szövetből készült:

Téli kabátot 10 frt 50 kr.,
egy férföltönyt 12 frt, egy
felöltőt 8 frt, fiu-öltönyt 7
frt, egy gyermeköltönyt 3
frt 50 kr., egy téli nadrágot
3 frtért, mind jó minőségű
gyapjuszövetből készült.

Legnagyobb választék.

Meg nem felelő árak kicseréltetnek.

Zentler-féle
férfi- és gyermek-ruharaktár Pécsett, király-
utca a városházával szemben.

Eddig fölülmulthatatlan!

Maager Vilmos
féle
valódi tisztított

DORSCH MÁJOLAJ
(törvényesen védett csomagolásban)

MAAGER VILMOSTÓL
BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker. Heumarkt 3. valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerertárában.

Pécsett kapható: Sipőcz István, Zeigá László, Erreth János és az irgalmasok gyógyszerertárában; Reeh Vilmos, Spitzer fia, Köszl János kereskedésében.

Felraktár és fölállítás az osztrák-magyar monarchia részére:

MAAGER VILMOS, BÉCS,
III/3. Heumarkt 3.

Utánzatok hatóságilag nyomoztatnak.